

ІНФОРМАЦІЙНА ДОВІДКА
про нові законодавчі та інші нормативно-правові акти України
за січень 2015 року

Закони України та Постанови Верховної Ради України:

1. Закон України

від 13.01.2015 N 85-VII

Про встановлення додаткових гарантій щодо захисту прав громадян, які проживають на територіях проведення антитерористичної операції, та обмеження відповідальності підприємств - виконавців/виробників житлово-комунальних послуг у разі несвоєчасного здійснення платежів за спожиті енергетичні ресурси

Законом встановлено додаткові гарантії щодо захисту житлових та майнових прав громадян, які проживають на територіях, де проводиться антитерористична операція, та громадян, які тимчасово переселені в інші населені пункти України з територій, на яких проводиться антитерористична операція.

До 31 грудня 2015 року цим громадянам має бути погашена заборгованість із виплат заробітної плати, стипендій, пенсій, що утворилася внаслідок проведення антитерористичної операції, а також встановлено додаткові гарантії захисту житлових та майнових прав громадян, звільнених на підставі зазначених обставин, до моменту їх працевлаштування, за умови отримання ними статусу зареєстрованого безробітного.

Крім цього, до 31 грудня 2015 року передбачається встановити мораторій на:

застосування примусової реалізації житла (житлових будинків, частин житлових будинків, квартир, кімнат у квартирах, кімнат, житлових секцій чи блоків у гуртожитках, інших жилих приміщень) для вищезгаданих громадян;

нарахування та стягнення пені та інших штрафних санкцій енергопостачальними компаніями у разі несвоєчасного здійснення платежів за спожиті енергетичні ресурси підприємствами - виконавцями/виробниками житлово-комунальних послуг, що надають такі послуги у районі проведення антитерористичної операції.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 06.02.2015).

2. Закон України

від 13.01.2015 N 92-VII

Про внесення зміни до Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності" щодо прийняття в експлуатацію об'єктів будівництва, збудованих без дозволу на виконання будівельних робіт

Законом внесено зміни до пункту 9 розділу V "Прикінцеві положення" Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності", відповідно до

якого встановлено, що орган державного архітектурно-будівельного контролю до **31 грудня 2015 року** безоплатно протягом 10 робочих днів з дня подання заяви власниками (користувачами) земельних ділянок, на яких розміщені об'єкти будівництва, збудовані без дозволу на виконання будівельних робіт, за результатами технічного обстеження приймає в експлуатацію:

індивідуальні (садибні) житлові будинки, садові, дачні будинки, господарські (присадибні) будівлі і споруди, збудовані у період з 5 серпня 1992 року до 12 березня 2011 року;

збудовані до 12 березня 2011 року:

громадські будинки I і II категорій складності;

будівлі і споруди сільськогосподарського призначення I і II категорій складності.

Порядок прийняття в експлуатацію таких об'єктів і проведення технічного обстеження визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері містобудування. При цьому технічне обстеження індивідуальних (садибних) житлових будинків, садових, дачних будинків загальною площею до 300 квадратних метрів включно, господарських (присадибних) будівель і споруд загальною площею до 100 квадратних метрів включно проводиться в ході їх технічної інвентаризації з відповідною відміткою в технічному паспорті.

До власників (користувачів) земельних ділянок, які відповідно до цього пункту подали документи про прийняття в експлуатацію збудованих без дозволу на виконання будівельних робіт об'єктів будівництва, штрафні санкції за виконання будівельних робіт без отримання документів, що дають право на їх виконання, та за експлуатацію або використання об'єктів будівництва, не прийнятих в експлуатацію, не застосовуються.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 31.01.2015)

3. Закон України

від 13.01.2015 N 91-VII

Про внесення змін до статті 41 Закону України "Про акціонерні товариства" щодо кворуму загальних зборів акціонерних товариств з мажоритарними корпоративними правами держави

Законом встановлено, що загальні збори акціонерного товариства мають кворум за умови реєстрації для участі у них акціонерів, які сукупно є власниками **більш ніж 50 відсотків** голосуючих акцій.

Для вирішення питання, право голосу з якого надається відповідно до частини п'ятої статті 26 цього Закону власникам привілейованих акцій, або питання, при розгляді якого голоси власників привілейованих акцій товариства підраховуються окремо відповідно до абзацу другого частини четвертої статті 26 цього Закону, загальні збори вважаються такими, що мають кворум з таких питань, за умови реєстрації для участі у загальних зборах також акціонерів, які сукупно є власниками **більш ніж 50 відсотків** привілейованих акцій (кожного класу привілейованих акцій), що є голосуючими з цього питання.

Встановлено, що загальні збори акціонерного товариства, у статутному капіталі якого є корпоративні права держави і в якому держава є власником 50 і більше відсотків простих акцій товариства, мають кворум за умови реєстрації для участі у них акціонерів, які сукупно є власниками більше ніж 50 відсотків голосуючих акцій.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім підпункту 1 пункту 1 цього Закону, який набирає чинності з 1 січня 2016 року (опубліковано в газеті "Урядовий кур'єр" від 30.01.2015).

4. Закон України

від 15.01.2015 N 124-VII

Про технічні регламенти та оцінку відповідності

Закон визначає правові та організаційні засади розроблення, прийняття та застосування технічних регламентів і передбачених ними процедур оцінки відповідності, а також здійснення добровільної оцінки відповідності.

Закон регулює відносини, що виникають у зв'язку з розробленням та прийняттям технічних регламентів і передбачених ними процедур оцінки відповідності, їх застосуванням стосовно продукції, яка вводиться в обіг, надається на ринку або вводиться в експлуатацію в Україні, а також здійсненням добровільної оцінки відповідності.

Технічними регламентами та процедурами оцінки відповідності, застосування яких передбачене технічними регламентами, можуть бути встановлені особливості регулювання відносин, на які поширюється дія цього Закону.

Дія цього Закону поширюється на всі види продукції, за винятком: виробів мистецтва та унікальних виробів народного художнього промислу; предметів колекціонування та антикваріату.

Дія цього Закону не поширюється на:

санітарні та фітосанітарні заходи;

оцінку відповідності якості зерна та продуктів його переробки, насіння та садивного матеріалу згідно із законами України "Про зерно та ринок зерна в Україні", "Про насіння і садивний матеріал";

оцінку відповідності колісних транспортних засобів та їх частин;

оцінку відповідності сільськогосподарських та лісогосподарських тракторів, їх причепів і змінного причіпного обладнання, систем, складових частин та окремих технічних вузлів;

заходи щодо державної експертизи у сферах криптографічного та технічного захисту інформації;

обов'язкову оцінку відповідності послуг.

Цілями прийняття технічних регламентів є захист життя та здоров'я людей, тварин і рослин, охорона довкілля та природних ресурсів, забезпечення енергоефективності, захист майна, забезпечення національної безпеки та запобігання підприємницькій практиці, що вводить споживача (користувача) в оману.

Технічні регламенти розробляються, приймаються та застосовуються на основі принципів, установлених Угодою Світової організації торгівлі про технічні бар'єри у торгівлі, що є додатком до Марракеської угоди про заснування Світової організації торгівлі 1994 року.

Здійснення добровільної оцінки відповідності не вимагається технічними регламентами. Добровільна оцінка відповідності здійснюється на добровільних засадах, в будь-яких формах, включаючи випробування, декларування відповідності, сертифікацію та інспектування, та на відповідність будь-яким заявленим вимогам.

Оцінка відповідності вимогам технічних регламентів здійснюється у випадках і шляхом застосування процедур оцінки відповідності, які визначені в таких технічних регламентах.

Законом внесено зміни до ряду законодавчих актів, Закони України "Про підтвердження відповідності", "Про технічні регламенти та процедури оцінки відповідності" визнано такими, що втратили чинність.

Закон набирає чинності через рік з дня його опублікування, крім окремих положень (опубліковано в газеті "Голос України" від 10.02.2015).

5. Закон України від 15.01.2015 N 123-VII

Про внесення змін до Закону України "Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг" щодо розкриття інформації

Законом вносяться зміни до статті 12¹ Закону України "Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг", якими зокрема, встановлено, що фінансові установи, нагляд за діяльністю яких здійснюється національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, повинні також розкривати шляхом розміщення на безоплатній основі в її загальнодоступній інформаційній базі даних про фінансові установи та на власних веб-сайтах (веб-сторінках) в обсязі та порядку, встановлених зазначеною комісією, таку інформацію:

- 1) повне найменування, ідентифікаційний код та місцезнаходження фінансової установи;
- 2) перелік фінансових послуг, що надаються фінансовою установою;
- 3) відомості про власників істотної участі (у тому числі осіб, які здійснюють контроль за фінансовою установою);
- 4) відомості про склад наглядової ради та виконавчого органу фінансової установи;
- 5) відомості про відокремлені підрозділи фінансової установи;
- 6) відомості про ліцензії та дозволи, видані фінансовій установі;
- 7) річну фінансову та консолідовану фінансову звітність;
- 8) відомості про порушення провадження у справі про банкрутство, застосування процедури санації фінансової установи;
- 9) рішення про ліквідацію фінансової установи;

10) іншу інформацію про фінансову установу, що підлягає оприлюдненню відповідно до закону.

Фінансові установи забезпечують доступність інформації, розміщеної на власних веб-сайтах (веб-сторінках) відповідно до частини четвертої цієї статті, не менше ніж за останні три роки.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім підпункту 1 пункту 1, який набирає чинності з 1 січня 2016 року (опубліковано в газеті "Голос України" від 31.01.2015).

6. Закон України

від 15.01.2015 N 132-VII

Про внесення зміни до Закону України "Про очищення влади" щодо додаткових заходів із забезпечення обороноздатності держави

Законом вносяться зміни до статті 1 Закону України "Про очищення влади", якими встановлено, зокрема, що заборона, яка передбачена частиною третьою або четвертою цієї статті, не застосовується до осіб вищого офіцерського складу, які обіймали або обіймають посади в Міністерстві оборони України, Збройних Силах України, Державній прикордонній службі України, Національній гвардії України та інших утворених відповідно до законів військових формуваннях, якщо це обумовлено необхідністю забезпечення обороноздатності держави та за умови задоволення відповідного клопотання у порядку, визначеному цим Законом.

Міністр оборони України, Голова Державної прикордонної служби України, командувач Національної гвардії України, керівники інших військових формувань мають право вносити за погодженням з Комітетом Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони мотивоване клопотання до Президента України щодо незастосування до осіб, зазначених в абзаці першому цієї частини, заборони обіймати посади, щодо яких здійснюються заходи з очищення влади (люстрації).

За результатами розгляду відповідного клопотання Президент України приймає рішення.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 31.01.2015).

7. Закон України

від 15.01.2015 N 116-VII

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення порядку проходження військової служби та питань соціального захисту громадян України, які проходять військову службу під час особливого періоду

Законом вносяться зміни до статті 119 Кодексу законів про працю України, статті 355 Кримінального кодексу України та Законів України "Про військовий обов'язок і військову службу", "Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з

військової служби, та деяких інших осіб", "Про місцеве самоврядування в Україні".

Зокрема, Законом установлено, що за працівниками, які були призвані під час мобілізації, на особливий період та які підлягають звільненню з військової служби у зв'язку з оголошенням демобілізації, але продовжують військову службу у зв'язку з прийняттям на військову службу за контрактом, зберігаються місце роботи (посада), середній заробіток на підприємстві, в установі, організації незалежно від підпорядкування та форми власності, більше ніж на один рік.

Ухилення від призову на строкову військову службу, військову службу за призовом осіб офіцерського складу - карається обмеженням волі на строк до трьох років.

Військовослужбовцям строкової військової служби за весь період проходження військової служби надається відпустка тривалістю 10 календарних днів без урахування часу, необхідного для проїзду до місця проведення відпустки та назад, але не раніше як через три місяці проходження ними строкової військової служби.

В особливий період з моменту оголошення мобілізації до часу введення воєнного стану або до моменту прийняття рішення про демобілізацію військовослужбовцям надаються відпустки, передбачені частинами першою, шостою та дванадцятою цієї статті, і відпустки за сімейними обставинами та з інших поважних причин. Надання військовослужбовцям відпусток, передбачених частиною першою цієї статті, здійснюється за умови одночасної відсутності не більше 30 відсотків загальної чисельності військовослужбовців певної категорії відповідного підрозділу. Відпустки за сімейними обставинами та з інших поважних причин військовослужбовцям надаються із збереженням грошового забезпечення тривалістю не більш як 10 календарних днів.

За громадянами України, які призвані на строкову військову службу, військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, або прийняті на військову службу за контрактом, у разі виникнення кризової ситуації, що загрожує національній безпеці, оголошення рішення про проведення мобілізації та (або) введення воєнного стану на строк до закінчення особливого періоду або до оголошення рішення про демобілізацію, не припиняється державна реєстрація підприємницької діяльності фізичних осіб - підприємців. У разі непроведення ними підприємницької діяльності у період проведення мобілізації нарахування податків і зборів таким фізичним особам - підприємцям не здійснюється.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 07.02.2015).

Укази Президента України:

**1. Указ Президента України
від 12.01.2015 №5/2015**

Про Стратегію сталого розвитку "Україна - 2020"

Указом Президента від 12.01.2015 N 5/2015 ухвалено Стратегію сталого розвитку "Україна - 2020", яка визначає мету, вектори руху, дорожню карту, першочергові пріоритети та індикатори належних оборонних, соціально-економічних, організаційних, політико-правових умов становлення та розвитку України.

Метою Стратегії є впровадження в Україні європейських стандартів життя та вихід України на провідні позиції у світі.

Головною передумовою реалізації Стратегії є суспільний договір між владою, бізнесом та громадянським суспільством, де кожна сторона має свою зону відповідальності.

Стратегія передбачає реалізацію 62 реформ та програм розвитку держави. Першочерговою є реалізація таких реформ і програм:

реформа системи національної безпеки та оборони;

оновлення влади та антикорупційна реформа;

судова реформа;

реформа правоохоронної системи;

децентралізація та реформа державного управління;

дерегуляція та розвиток підприємництва;

реформа системи охорони здоров'я;

податкова реформа;

програма енергонезалежності;

програма популяризації України у світі та просування інтересів України у світовому інформаційному просторі.

Зокрема, метою судової реформи є реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів задля практичної реалізації принципів верховенства права і забезпечення кожному права на справедливий судовий розгляд справ незалежним та неупередженим судом. Реформа має забезпечити функціонування судової влади, що відповідає суспільним очікуванням щодо незалежного та справедливого суду, а також європейській системі цінностей та стандартів захисту прав людини.

Реформа проводитиметься у два етапи:

перший етап - невідкладне оновлення законодавства, спрямоване на відновлення довіри до судової влади в Україні;

другий етап - системні зміни в законодавстві: прийняття нової Конституції України та на основі відповідних конституційних змін - нових законів, що стосуються судоустрою та судочинства, інших суміжних правових інститутів.

Постанови Кабінету Міністрів України:

1. Постанова Кабінету Міністрів України

від 21.01.2015 N 17

Питання оптимізації діяльності центральних органів виконавчої влади системи юстиції

З метою оптимізації діяльності центральних органів виконавчої влади системи юстиції Кабінет Міністрів України постановив ліквідувати Державну реєстраційну службу та Державну виконавчу службу, поклавши на Міністерство юстиції України завдання і функції з реалізації державної політики у сфері організації примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), з питань державної реєстрації актів цивільного стану, речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, юросіб та ФОП, договорів комерційної концесії (субконцесії), з питань реєстрації (легалізації) об'єднань громадян, інших громадських формувань, статутів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, якщо їх реєстрація передбачена законами, статуту територіальної громади м. Києва, державної реєстрації друкованих ЗМІ та інформаційних агентств як суб'єктів інформаційної діяльності.

Міністерство юстиції України є правонаступником Державної реєстраційної служби та Державної виконавчої служби, що ліквідуються, в частині реалізації державної політики у вищезазначених сферах.

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 21.01.2015 N 33

Про внесення змін до Порядку придбання акцій банків в обмін на облігації внутрішньої державної позики

Постановою Кабінету Міністрів України внесено зміни до Порядку придбання акцій банків в обмін на облігації внутрішньої державної позики, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 19 листопада 2014 р. № 632.

Зокрема, цією постановою визначено, що держава може брати участь у виведенні неплатоспроможного банку з ринку за умови, що банк відповідає одному з таких критеріїв:

1) частка загальних активів банку становить 2 чи більше відсотків розміру загальних активів банків України та/або обсяг вкладів (депозитів) фізичних та юридичних осіб банку становить 2 чи більше відсотків загального розміру вкладів (депозитів) фізичних та юридичних осіб у банках України і уповноваженою особою Фонду гарантування вкладів фізичних осіб забезпечено зменшення розміру статутного капіталу неплатоспроможного банку до 1 гривні;

2) частка держави у статутному капіталі банку становить понад 75 відсотків.

3. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 21.01.2015 N 41-р

Про друковані засоби масової інформації загальнодержавної та місцевої сфери розповсюдження, в яких у 2015 році розміщуються оголошення про виклик до суду відповідача, третіх осіб, свідків, місце фактичного проживання (перебування) яких невідоме, повістки про виклик підозрюваного, обвинуваченого та інформація про процесуальні документи

Розпорядженням КМУ визначено газету "Урядовий кур'єр" друкованим засобом масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, в якому у 2015 році розміщуватимуться оголошення про виклик до суду відповідача, третіх осіб, свідків, місце фактичного проживання (перебування) яких невідоме, повістки про виклик підозрюваного, обвинуваченого та інформація про процесуальні документи.

Крім цього, цим розпорядженням КМУ затверджено перелік друкованих засобів масової інформації місцевої сфери розповсюдження, в яких у 2015 році розміщуються оголошення про виклик до суду відповідача, третіх осіб, свідків, місце фактичного проживання (перебування) яких невідоме.

24.02.2015